Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

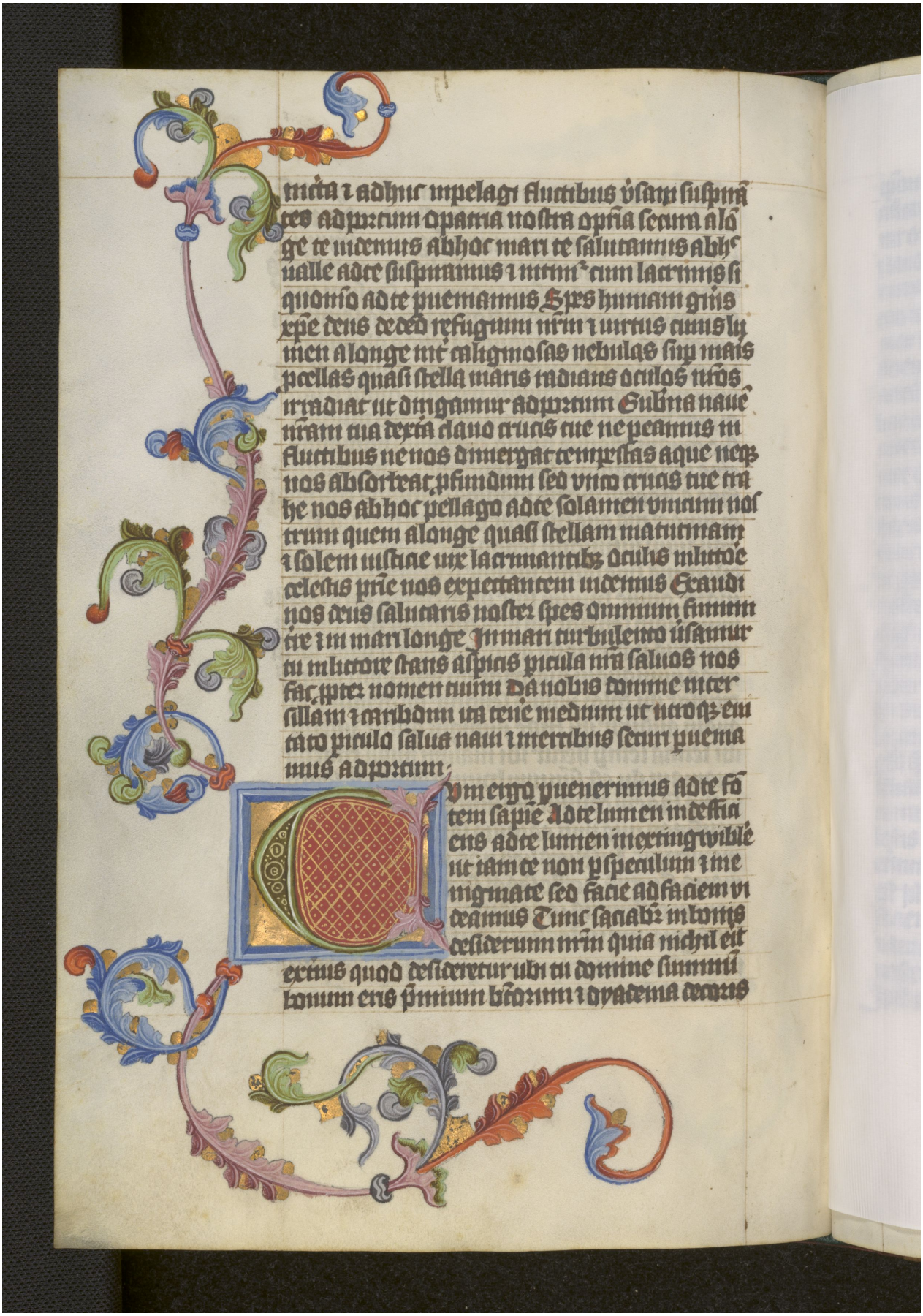

mita ⁊ adhuc in pelagi fluctibus vsam suspiran
tes ad pr̃m oparia nostra opria secum alo
ge te idemus ab hoc mari te salutamus ab hc
valle ad te suspiramus ⁊ in hrm̃ cum lacrimis si
quomodo ad te puenamus Spes humani gnis
ep̃e deus dedē refugium nr̃m ⁊ virtus amis lu
men a longe in caliginosas nebulas sup maris
pellas quasi stella maris radians oculos nros
irradiat ut dirigamur ad pr̃m Subna naue
nr̃am tua dexta clauo crucis tue ne peamus in
fluctibus ne nos demergat tempestas aque neq
nos absorbeat pfundum sed vnio crucis tue tra
he nos ab hoc pelago ad te solamen vmanum nos
trum quem a longe quasi stellam matutinam
⁊ solem iustiae ux lacrimantibz oculis inuitō
celestis pr̃e nos expectantem idemus Exaudi
nos deus salutaris noster spes omnium finium
tre ⁊ in mari longe In mari turbulento vsamur
tu in uictore stans aspias periula nr̃a saluos nos
fac pter nomen tuum Da nobis domine inter
sillam ⁊ carybdim ita tene medium ut utroq; em
pto periculo salua nauī ⁊ meritibus secum puena
mus ad pr̃m.

Cum ergo puenerimus ad te fō
tem sapie ad te lumen indeficien
tis ad te lumen inexting̃ibile
ut iam te non pspeculum ⁊ ime
ignmate sed facie ad faciem vi
deamus Tunc sacabz in bonis
desiderium nr̃m quia nichil erit
ex̃tus quod desideretur ubi tu domine summū
bonum eris p̃mium bēdrum ⁊ diadema decoris